

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

11 lipca | Nr. 19 | Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 50 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

T R E Ś Ć:

299.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 maja 1932 r.

w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 23.VI. 1932 r. Nr. 51, poz. 479).

300.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 czerwca 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 23.VI. 1932 r. Nr. 51, poz. 481).

301.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 czerwca 1932 r.

w sprawie ulg przy spłacie należności b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego z jego Odrębnym Oddziałem.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VI. 1932 r. Nr. 52, poz. 494).

302.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 czerwca 1932 r.

w sprawie uchylenia egzekucji z płodów na pniu.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VI. 1932 r. Nr. 52, poz. 495).

303.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 czerwca 1932 r.

o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VI. 1932 r. Nr. 52, poz. 496).

304.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 czerwca 1932 r.

o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny".

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VI. 1932 r. Nr. 52, poz. 497).

305.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o zmianie przepisów w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 23.VI. 1932 r. Nr. 51, poz. 489).

306.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 28 czerwca 1932 r.

o ulgach celnych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1932 r. Nr. 55, poz. 542).

307.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1932 r.

w sprawie trybu oszacowania dóbr skonfiskowanych przez b. rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość, a podlegających wydaniu przez Państwo Polskie oraz w sprawie wyznaczenia władz i określenia ich postępowania w związku z wymiarem i poborem podatku od tych dóbr.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 23.VI. 1932 r. Nr. 51, poz. 491).

308.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 kwietnia 1932 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatku dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej grodzkiej w Warszawie.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VI. 1932 r. Nr. 52, poz. 498).

309.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 czerwca 1932 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatku przemysłowego i dochodowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej I we Lwowie.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VI. 1932 r. Nr. 52, poz. 499).

310.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotu artykułami objętemi Monopolem Tytoniowym, wyrobami Państwowego Monopolu Spirytusowego, solą kuchenną (jadalną), bydlęcą i przemysłową oraz losami loterji państwowej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1932 r. Nr. 54, poz. 529).

311.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 maja 1932 r.

o zmianie właściwości rzeczowej władz skarbowych w sprawach objętych ustawą karną skarbową.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1932 r. Nr. 54, poz. 530).

312.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od cementu.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1932 r. Nr. 54, poz. 531).

313.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM KOMUNIKACJI

z dnia 24 czerwca 1932 r.

w sprawie sposobu umorzenia długu obligacyjnego Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VI. 1932 r. Nr. 54, poz. 532).

314.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932)— ustalam na miesiąc lipiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 30.VI. 1932 r. Nr. 147, poz. 180).

315.

OBWIESZCZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH I MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1932 r.

w sprawie umorzenia obligacyj I Serji 5% państwowej renty ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji I Serji 5% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 8, poz. 58), oraz art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 236), podaje się do wiadomości, iż z dniem 1 czerwca 1932 r. umarza się poza planem umorzenia z zaliczeniem na poczet planu lat następnych niżej oznaczone numery obligacyj I Serji 5% państwowej renty ziemskiej: 20 sztuk obligacyj w odcinkach po 5.000 złotych w złocie od Nr. 221 do Nr. 230 włącznie i od Nr. 464 do Nr. 473 włącznie.

Ogółem umarza się obligacje na sumę 100.000,— złotych w złocie nowego parytetu z 1927 r.

Minister Reform Rolnych:
(—) *Sew. Ludkiewicz.*
Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 2.VII. 1932 r. Nr. 149, poz. 187).

316.

OBWIESZCZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH I MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1932 r.

w sprawie umorzenia obligacyj I Serji 5% państwowej renty ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji I Serji 5% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 8, poz. 58), podaje się do wiadomości, iż z dniem 1 czerwca 1932 r. umarza się niżej oznaczone numery obligacyj I Serji 5% państwowej renty ziemskiej łącznie na sumę 231.700,— złotych w złocie (nowego parytetu z 1927 r.), stanowiących dziewiątą ratę umorzenia, zgodnie z planem umorzenia tej renty:

1) w drodze losowania, dokonanego w dniu 1 czerwca 1932 roku:

po 5.000 zł w złocie

163	911	1397	1702	2011
768	1367	1520	1894	2273

Razem sztuk 10 na sumę 50.000 zł w złocie.

po 1.000 zł w złocie

4109	6242	7889	9565	10196	10939
4494	6664	8262	9688	10256	10967
4894	6681	8350	9697	10271	11222
5040	7504	8406	9810	10304	11280
5807	7653	8454	9854	10437	11363
6024	7661	9053	9907	10841	11389
6058	7758				

Razem sztuk 38 na sumę 38.000 zł w złocie.

po 500 zł w złocie

30997	31661	31786	31996	32563	32992
31132	31691	31885	32097	32670	33544
31378	31721	31960	32115	32971	33584
31582					

Razem sztuk 19 na sumę 9.500 zł w złocie.

po 100 zł w złocie

36723	37193	37879	38195	38815	39152
36760	37392	37927	38314	38890	39257
36796	37515	38010	38477	38910	39280
36905	37664	38097	38736	39093	39657
37085					

Razem sztuk 25 na sumę 2.500 zł w złocie.

Ogółem wylosowano obligacyj sztuk 92 na sumę 100.000,— złotych w złocie.

2) obligacje wykupione przez Skarb Państwa:

po 5.000 zł w złocie

181	204	208	211	214	217
182	205	209	212	215	218
203	206	210	213	216	219

Razem sztuk 18 na sumę 90.000 złotych w złocie.

po 1.000 zł w złocie

4807	4879	4885	4891	4898	4904
4809	4880	4886	4893	4899	4905
4875	4881	4887	4948	4900	4906
4876	4882	4888	4895	4901	4908
4877	4883	4889	4896	4902	4909
4878	4884	4890	4897	4903	

Razem sztuk 35 na sumę 35.000 zł w złocie.

po 500 zł w złocie

31085	31087	31039	31091	31093	31095
31086	31088	31090	31092	31094	31096

Razem sztuk 12 na sumę 6.000 w zł złocie.

po 100 zł w złocie

36625	36737	36801	36802	36803	36804
36628					

Razem sztuk 7 na sumę 700 zł w złocie.

Ogółem umarza się obligacje wykupione przez Skarb Państwa w ilości sztuk 72 na sumę 131.700,— złotych w złocie.

Minister Reform Rolnych:
(—) *Sew. Ludkiewicz.*

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 2.VII. 1932 r. Nr. 149, poz. 188).

317.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 czerwca 1932 r.

L. D. IV/13556/1/32

w sprawie zwolnienia od cła druków, zawierających zagraniczną propagandę turystyczną.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zmieniając okólnik L. D. IV. 3236/3/32 z dnia 9 lutego 1932 r. (Dziennik Urzędowy Min. Skarbu Nr. 6, poz. 105) w części dotyczącej zwalniania od cła druków o charakterze zagranicznej propagandy turystycznej, Ministerstwo Skarbu upoważnia kierowników urzędów celnych do zwalniania od cła we własnym zakresie przesyłek o wadze nieprzekraczającej 5 kg., zawierających druki dotyczące zagranicznej propagandy turystycznej, o ile przesyłki te nadsyłane są pod adresem niżej wymienionych towarzystw, instytucyj oraz przedsiębiorstw, oraz o ile zawierają wydawnictwa turystyczne, treść względnie charakter których są ściśle związane z działalnością tych towarzystw, instytucyj i przedsiębiorstw.

1) Aeroklub R. P. w Warszawie,

2) Automobilklub Polski w Warszawie oraz kluby afiljowane (kluby automobilowe: Małopolski we Lwowie, Krakowski w Krakowie, Śląski w Katowicach, Wielkopolski w Poznaniu, Pomorski w Bydgoszczy, Wileński w Wilnie i Wołyński w Łucku),

3) Allgemeiner Danzig Automobilklub w Gdańsku,

4) Allgemeiner Deutscher Automobilklub w Gdańsku,

5) Automobilklub Danzig E. V. w Gdańsku,

6) Międzynarodowe Towarzystwo Wagonów Sypialnych w Warszawie (Wagons-Lits-Cook),

7) Naczelna Organizacja Polskiego Przemysłu Hotelowego w Warszawie,

8) Norddeutscher Lloyd Danzig und Zoppot w Gdańsku,

9) Polskie Transatlantyckie T-wo Okrętowe (Linja Gdynia — Ameryka) w Gdyni,

10) Polskie biuro podróży „Orbis" w Warszawie,

11) Polska organizacja podróży „Francopol" w Warszawie,

12) Polski Touring Klub w Warszawie,

13) Polskie linje lotnicze „Lot" w Warszawie,

14) Polskie Towarzystwo Krajoznawcze w Warszawie,

15) Polskie Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie,

16) Polski Związek Narciarski w Warszawie,

17) Polski Związek Turystyczny w Krakowie,

18) Związek Polskich Towarzystw Turystycznych w Warszawie,

19) „Żegluga Polska" w Gdyni,

20) Związek Uzdrowisk Polskich w Warszawie.

Nadto upoważnia się urzędy celne do zwalniania od cła przesyłek, zawierających druki dotyczące zagranicznej propagandy turystycznej bez ograniczenia wagi, nadchodzących pod adresem Ministerstw: Spraw Zagranicznych, Robót Publicznych i Komunikacji.

Kierownik Departamentu:
(—) **W. Fabierkiewicz.**

(Monitor Polski z dn. 23.VI. 1932 r. Nr. 142, poz. 176).

318.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 23 czerwca 1932 r. Nr. 9/IV.

w sprawie zmiany ceny sprzedażnej spirytusu oczyszczonego na cele lecznicze, domowe i naukowe oraz do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych — do naczyń odbiorców.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Wydział IV, Wydziału Skarbowego woj. Śląskiego, Urzędów Skarbowych akcyz i monopolów państwowych, rejenowych biur sprzedaży, państwowych rektyfikacyj, wytwórni wódek i hurtowni.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje niniejszem do wiadomości rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1932 r., ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 49, poz. 458 w sprawie ustalenia ceny sprzedażnej spirytusu oczyszczonego na cele lecznicze, domowe i naukowe oraz do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych do naczyń odbiorcy.

Według powyższego rozporządzenia cena sprzedażna spirytusu oczyszczonego I gatunku luzem oznaczona w punkcie b) § 3 rozporządzenia z dn. 30 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 281) na zł. 1500 za 1 hegtolitr 100° ustalona została z dniem 24 maja b. r. w wysokości 1.350 zł.

Cena ta obowiązuje od daty ogłoszenia, będącego w mowie rozporządzenia, t. j. od dn. 10 czerwca b. r.

O ileby od tej daty do chwili ukazania się niniejszego okólnika dokonane były sprzedaże spirytusu odbiorcom po cenie poprzednio obowiązującej, należy rachunki tych odbiorców uznać odpowiedniemi kwotami za różnicę ceny zł. 150 od 1 hl. 100°, które to kwoty należy zapisać na poczet przyszłych zamówień tychże odbiorców.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

319.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

344. (art. 6, 7 i 56). W przypadku konkretnym została sporządzona umowa sprzedaży nieruchomości, zawierająca postanowienia następujące: „strona sprzedająca sprzedaje, a strona kupująca kupuje wymienioną nieruchomość za cenę 2.950.000 dolarów". W dalszym ciągu umowa zawiera postanowienie, iż powyższa cena ma być uiszczona w 31 ratach półrocznych **nieoprocentowanych**, z których pierwsze 30 mają wynosić po 95.000 dol. ostatnia 100.000 dol. W związku z tem strony postanowiły: „o ileby raty powyższe najpóźniej do dwóch miesięcy po dniu ich płatności zapłacone nie zostały, strona sprzedająca będzie uprawniona domagać się bezzwłocznej zapłaty całej pozostałej reszty".

Urząd skarbowy wziął za podstawę wymiaru opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 52 u. o. s., kwotę 2.950.000 dol.

Jeszcze przed dokonaniem wymiaru strony w podaniu, wniesionem do urzędu skarbowego, wystąpiły z zapatrywaniem, że w określonych wyżej 31 ratach „mieści się częściowo cena kupna t. j. kapitał i częściowo odsetki od tej ceny z powodu rozłożenia jej na raty, wobec czego opłacie stemplowej podlega tylko ta część rat, która przypada na kapitał". Zarazem strony przedstawiły „plan umorzeń", określający sposób obliczenia kwoty 95.000 dol., stanowiącej ratę półroczną, a w szczególności wyjaśniający, że rata półroczna zawiera zwiększający się w każdem półroczu kapitał, umarzający cenę kupna, oraz zmniejszający się odpowiednio w każdem półroczu procent od każdoczesnej reszty ceny kupna. Na podstawie tego „planu umorzenia" strony doszły do wniosku, że tylko kwota 1.504.501 dol. stanowi właściwą cenę kupna i przyjętą zgodnie przez strony wartość przedmiotu sprzedaży, reszta zaś stanowi odsetki od zakredytowanej ceny kupna. Strony żądały więc zarówno w poda-

niu, wniesionem przed dokonaniem wymiaru, jakoteż w odwołaniu, aby za podstawę wymiaru została wzięta kwota 1.504.501 dol.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 19 września 1930 r. L. Rej. 3067/28 oddalił skargę na orzeczenie Izby Skarbowej, na mocy którego odwołanie nie zostało uwzględnione, a w motywach podał m. i. co następuje: „Art. 6, ustęp drugi u. o. s. stanowi, iż w wypadku, gdy według części drugiej ustawy należy wziąć za podstawę wymiaru wartość rzeczy, wartość tę ma podać podatnik i od tej podanej wartości wymierza się opłatę. Otóż wartość tę podali podatnicy w piśmie, stwierdzającem zawarcie umowy kupna sprzedaży, wyrażając ją w cenie kupna. Jeśli tedy wobec powyższego postanowienia kontraktu, w którym jasno i bez żadnych zastrzeżeń wartość rzeczy, wyrażająca się w cenie kupna, podaną została przez podatników w kwocie 2.950.000 dol., władza skarbowa nie uwzględniła odrębnego i żadnemi dowodami nie popartego oświadczenia skarżących, iż w tej sumie prócz ceny kupna mieszczą się także odsetki, które winny być potrącone z kapitału, gdyż takie potrącenia mają zazwyczaj miejsce, to w tem postępowaniu władzy pozwanej Najwyższy Trybunał Administracyjny nie mógł dopatrzyć się ani wadliwości postępowania (nierozprawienie się z zarzutem odwołania) ani też obrazy ustawy.

Zarzut wreszcie, iż ustawa nie wymaga, by podanie wartości musiało się mieścić w samym kontrakcie, nie może być w tem ujęciu uznany za uzasadniony. W art. 6 ustępie drugim u. o. s. wprawdzie nie powiedziano, iż wartość musi być podana i zamieszczona w kontrakcie; w braku więc tych danych musiałaby władza skarbowa wezwać podatnika do podania wartości poza kontraktem. Jeśli jednak, jak w kontretnym wypadku podatnik podał już w kontrakcie wartość rzeczy, a następnie w odrębnem oświadczeniu podaje inną wartość i naprowadza okoliczności sprzeczne z osnową kontraktu, nie popierając ich ponadto dostatecznemi dowodami, to władza skarbowa nie miała obowiązku uwzględnić tego rodzaju oświadczenia (L. D. V. 7601/5/31).

345. (art. 140, 145 i 154). Podanie o wydanie karty rybackiej lub karty wędkarskiej, względnie tymczasowej karty rybackiej lub tymczasowej karty wędkarskiej (art. 43, 47 i 94 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie, Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) podlega w myśl art. 140 i 145 u. o. s. opłacie stemplowej w wysokości 5 zł oraz po 50 gr od każdego załącznika.

Karta rybacka, wydana na mocy art. 43 powołanej ustawy o rybołówstwie, jak również karta wędkarska, wydana, na podstawie art. 47, nie podlega opłacie stemplowej. Postanowienie bowiem art. 51 powołanej ustawy, iż karta rybacka i karta wędkarska podlegają opłacie kosztów druku i poza tem składce na cele ogólnego zagospodarowania rybackiego wód otwartych i obrony rybołówstwa od szkód zawiera co do wymienionych świadectw uchylenie art. 154 uos.

Karta rybacka, wydana na obszarze województwa poznańskiego lub pomorskiego według zasad dotychczasowych w myśl ustępu drugiego art. 94 ustawy o rybołówstwie, podlega w myśl art. 154 uos., opłacie w kwocie 5 zł.

Tymczasowa karta rybacka, jak również tymczasowa karta wędkarska, wydana w myśl ustępu trzeciego art. 94 ustawy o rybołówstwie, podlega w myśl art. 154 uos. opłacie w kwocie 5 zł. (L. D. V. 26481/5/32).

Z POBYTU P. WICEMINISTRA SKARBU S. STARZYŃSKIEGO W ŁODZI.

W łączności z przyjazdem do Łodzi P. Wiceministra Skarbu S. Starzyńskiego, Izba Przemysłowo-Handlowa prosiła go o bezpośrednie zetknięcie się z przedstawicielami życia gospodarczego okręgu i w tym celu urządziła w lokalu swoim specjalną naradę, w której pozatem z ramienia władz miejscowych wziął udział p. wojewoda Jaszczołt oraz prezes Izby Skarbowej Kucharski, ponadto zaś towarzyszący P. Wiceministrowi Starzyńskiemu dyrektor departamentu Ministerstwa Skarbu p. Michalski. Sfery gospodarcze reprezentowali przedstawiciele czołowych organizacyj gospodarczych Łodzi oraz przewodniczący wszystkich komisyj, istniejących przy Izbie Przemysłowo-Handlowej z Prezydjum Izby na czele.

Naradę zagaił prezes R. Geyer, który dał wyraz znaczeniu, jakie sfery przemysłowo-handlowe w dobie obecnych zmagań kryzysowych przywiązują do możliwości bezpośredniego zetknięcia się z czynnikami rządowemi.

Następnie wicedyrektor dr. Sand scharakteryzował trudności, z jakiemi w dobie długotrwałego przesilenia walczy Łódź, przyczem zobrazował również najistotniejsze posunięcia, na które okręg łódzki zdobył się w ostatnich latach, by, w miarę możliwości, z jednej strony dostosować produkcję do faktycznych potrzeb rynku, z drugiej zaś — w maksymalny sposób wykorzystać możliwości zwiększenia zbytu w drodze intensywnej akcji eksportowej.

Mimo wszystkich wysiłków, świadczących o niezaprzeczonej elastyczności łódzkich sfer przemysłowo-handlowych, przewlekły kryzys musiał jednak wywołać ujemne następstwa w dziedzinie rentowności produkcji i obrotu, co znajduje również swój wyraz w deficytowych wynikach gospodarki, zkolei zaostrzającej proces dekapitalizacji. Ponieważ w tych warunkach jednym z najistotniejszych czynników, umożliwiających skuteczne przetrwanie kryzysu, jest właściwe nastawienie polityki podatkowej, referent przedstawił w ogólnych zarysach

nastręczające się w tej materji tezy, przyczem podniósł, iż w interesie równomierności opodatkowania pożądane byłoby rychłe i definitywne zrealizowanie sprawy scalenia podatku przemysłowego w odniesieniu do włókiennictwa na zasadach, szczegółowo przedstawionych Ministerstwu przez łódzki samorząd gospodarczy.

Ciężką sytuację handlu na tle przesunięć konjunkturalnych i strukturalnych, jakie ujawniły się w następstwie kryzysu, zobrazował wiceprezes Mieczysław Hertz, który wskazał przy tej sposobności na okoliczności, w coraz większym stopniu pogarszające położenie handlu legalnego w stosunku do elementów anonimowych i w znacznej mierze nieuchwytnych przy wymiarze podatku. W konkluzji wiceprezes Hertz przedstawił najistotniejsze kwestje, których należyte unormowanie wzmocniłoby nietylko w teorji, lecz i w praktyce pozycję kupiectwa, prowadzącego prawidłowe książki handlowe.

Na zakończenie mówca dał wyraz poglądowi, iż zdecydowane uzdrowienie stosunków, przejawiających się w wyniku przedstawionych anomalij, przynieść może tylko scalenie podatku przemysłowego, wobec czego skierował pod adresem P. Wiceministra apel o rychłe i przychylne sfinalizowanie odnośnej reformy.

W imieniu przemysłu zabrał głos prezes M. Poznański, który specjalny nacisk położył m. in. na konkurencję, na jaką przemysł lojalny — wywiązując się ze swoich świadczeń — narażony jest ze strony przedsiębiorców anonimowych. Szczegółowe wywody przedstawiciel przemysłu poświęcił zkolei sprawie trudności kalkulacyjnych, z jakiemi w związku z anormalnemi warunkami pracy walczy przemysł, przyczem zobrazował również niedomagania krytyczne, jakie ujawniają się z jednej strony w wyniku jego dekapitalizacji i deficytowości produkcji, z drugiej zaś — z powodu panujących utrudnień kredytowych.

Po zapoznaniu się z przytoczonemi wyżej wywodami, dotyczącemi sytuacji okręgu, zabrał głos P. Wiceminister Skarbu Starzyński, który w dłuższem przemówieniu przedstawił całokształt danych, charakteryzujących obecną sytuację finansowo-gospodarczą Polski na tle kryzysu światowego, podnosząc równocześnie, że analiza stosunków w daleko idącej mierze uprawnia do wniosku, iż Polska wykazała wyjątkową odporność. Fakt ten, który uzasadnia optymistyczne wnioski na przyszłość, należy tłómaczyć m. in. zdecydowaną wolą utrzymania za każdą cenę równowagi budżetu, jako kardynalnego postulatu, warunkującego zkolei stałość waluty.

P. Wiceminister Starzyński w wyczerpujący sposób zilustrował kolejne posunięcia, na jakie zdobyły się czynniki miarodajne, by zawarować równowagę budżetu oraz w najdalej idącej mierze ograniczyć jego rozmiary do granic uwarunkowanych z jednej strony niezaprzeczonemi potrzebami Państwa, a z drugiej — odpowiadającemi zmniejszonym możliwościom płatniczym kraju. Ograniczenia, które zostały wprowadzone w dziedzinie wydatków budżetowych, osiągnęły jednak ostateczną granicę, wobec czego nieodzowna jest również równoległa dbałość, by w należytej mierze wpływały dochody z podatków. Rząd, uznając potrzebę częściowego odciążenia sfer gospodarczych, przeprowadził w tym celu nowelę do ustawy o podatku obrotowym, co niewątpliwie zmniejszy ilość wpływów; godząc się jednak na ułatwienie na rzecz życia gospodarczego, Ministerstwo Skarbu musi z drugiej strony z całą stanowczością dbać o należyty i punktualny dopływ bieżących należności podatkowych. Dalszym dowodem, że czynniki rządowe, rozumiejąc ciężką sytuację przemysłu i handlu, w miarę możności budżetowych starają się zapewnić odpowiednie udogodnienia, może być m. in. rozporządzenie w sprawie spłaty zaległości z tytułu podatku obrotowego. Pożądane jest jednak, by możliwie szerokie koła płatników w ustalonych terminach skorzystały z ułatwień w dziedzinie spłaty zaległości podatkowych, jakie przyznaje im odnośne rozporządzenie, po upływie bowiem ustanowionych w tym celu terminów prekluzyjnych, bezwarunkowo Ministerstwo Skarbu nie zgodzi się na żadną prolongatę w przedmiocie udzielania ulg.

Zkolei P. Wiceminister Starzyński, nie dotykając specjalnie sprawy poziomu cen wyrobów włókienniczych, zaznaczył, że czynniki rządowe w interesie stopniowego przywrócenia zachwianej równowagi między cenami przemysłowemi i rolniczemi w dalszym ciągu przywiązują dużą wagę do kontynuowania starań o zlikwidowanie odnośnej rozpiętości, gdyż istnienie jej pogłębia ogólne nasilenie kryzysu. Nawiązując do przedstawień sfer gospodarczych, P. Wiceminister Starzyński oświadczył, że administracja skarbowa bezwzględnie dążyć będzie do podatkowego uchwycenia elementów, których nielojalność zapewnia im przewagę konkurencyjną nad płatnikami, ponoszącymi pełny ciężar świadczeń publicznych. Dlatego też Ministerstwo Skarbu rozpatrzy jaknajprzychylniej projekt scalenia podatku przemysłowego dla włókiennictwa, jeśli reforma ta może położyć kres przejawiającej się dzisiaj nierównomierności opodatkowania, pociągającej za sobą ujemne następstwa gospodarczej natury poruszone w toku narady. P. Wiceminister Starzyński oświadczył przy tej sposobności, że Ministerstwo po wprowadzeniu w życie scalonego podatku dla artykułów monopolowych względnie skartelizowanych, w niedalekiej już przyszłości zaktualizuje swoje prace, dotyczące zastosowania systemu scalenia również i w odniesieniu do włókiennictwa.

W końcowych wywodach swego przemówienia P. Wicemister Starzyński zaznaczył, że uznaje słuszność przedstawionych mu przez sfe-

ry gospodarcze poglądów, z drugiej strony jednak liczy również, że okręg łódzki w pełnej mierze docenia konieczność lojalnego poparcia starań Rządu w dziedzinie jego programu skarbowo-podatkowego, który z uwagi na brzemię kryzysu ograniczony został do ram najistotniejszych konieczności państwowych.

Prezes R. Geyer w słowie końcowem podziękował przedstawicielom władz z P. Wiceministrem Starzyńskim na czele za współudział w naradzie, przyczem równocześnie podniósł, że sfery przemysłowo-handlowe tutejszego okręgu w zupełności zdają sobie sprawę z potrzeb sytuacji Skarbu. Zaległości, ujawniające się w spłacie podatków, niezawsze jednak są wynikiem opieszałości lub złej woli płatników, lecz traktować je należy jako nieuchronne następstwa ich własnego wycieńczenia finansowego. Ponadto prezes Geyer dał wyraz zapatrywaniu, że odbyta we wspólnem gronie narada niewątpliwie przyczynić się mogła do wykazania, że mimo niezmiernie krytycznej sytuacji, Łódź stara się wywiązać ze swoich zobowiązań wobec Państwa.

Po naradzie Izba podejmowała gości w swoich salonach recepcyjnych, co umożliwiło dalszą wymianę zdań w atmosferze towarzyskiej.